

[Anker Lau.]

hvervslivets konkurrenceevne. Forbedrede produktionsmidler er et af de afgørende forhold i den erhvervsøkonomiske udvikling, og man bør ikke forhindre vor industri eller den øvrige produktion i at blive konkurrencedygtig ved egen hjælp eller forhindre handelen i sin nyttige gerning.

Vi er altså klar til at medvirke til en god prislov, som beskytter borgerne mod misbrug af den økonomiske uligevægt og varemangel, der endnu findes hist og her, og vi vil også værne befolkningen mod misbrug af prisaftaler, monopoler o. s. v., men vi må kræve, at loven bygger på sunde økonomiske principper. Også på prisområdet bør man fortsætte liberaliseringen. De vældige kræfter udefra kan vi ikke beherske, men vi skal passe på, at vor omsorg for priserne ikke medfører ulykker for det erhvervsliv, der dog til syvende og sidst giver brødet til os alle.

Weikop: Den ærede ordfører for socialdemokratiet beskæftigede sig i høj grad med aftaler og trustkommission m. m. Det vil jeg nu ikke gøre, for vor stilling til trust og trustkommissionen er kendt af det høje ting. Bl. a. var det jo vort parti, der i sin tid rejste spørgsmålet om margarinetrusten.

Prisafalterne er jo kommet i vælten i den senere tid. Man betragter det som noget forfærdelig stygt i enhver henseende, men jeg kunne have lyst til at spørge den ærede socialdemokratiske ordfører, hvorledes de kooperative foretagenders stilling er. De kooperative foretagender f. eks. i København har, hvad jeg ved, 50—60 forretninger, men har de uensartede priser for den samme vare i de respektive forretninger, eller har de ensartede priser i disse forretninger? Det har jo også karakter af prisafaltale, hvis det er tilfældet, at de har ganske ensartede priser i disse virksomheder.

Jeg skal ikke komme nærmere ind herpå. Det er jo et spørgsmål også om en vis form for socialisering, som jeg ved, at retsforbundet for sit vedkommende ikke har noget imod, når det sker over andelsbevægelsen.

Jeg skal nøjes med at beskæftige mig med de ekstraordinære prisforanstaltninger, hvorom den socialdemokratiske ordfører i fjor, nu den højtærede formand for det høje ting, dengang udtalte, at han håbede, det var sidste gang, man her i tinget skulle beskæftige sig med dem. Med dette forslags fremsættelse har man jo lov til at sige, at de forhåbninger, der dengang blev udtalt, er bristet, men det skal heller ikke bestrides, at

forholdene har ændret sig i den senere tid og, tør jeg vel sige, også har medført, at regeringen og den højtærede handelsminister har fået et noget andet syn på prisstigningerne, som skyldes devalueringen. Den højtærede handelsminister taler nu om de prisstigningsbølger, devalueringen satte i gang. Jeg forstår det sådan, at den højtærede handelsminister nu erkender, at den konservative bedømmelse af prisudviklingen ikke har været så helt forkert.

Noget andet er, om der er foretaget noget for at imødegå prisstigningerne for importvarer. Det er klart, at overførsel af importvarer fra den frie liste til den bundne liste ikke billiggør varerne. Den højtærede handelsminister taler om manglende konkurrence, men det forekommer mig, at han glemmer, at det helt afgørende for konkurrencen er den importpolitik, der føres, og at det er importbegrænsningspolitikken, der er hovedårsagen til, at den højtærede handelsminister må fremsætte prisloven i uændret skikkelse. Det er sagt adskillige gange, at de prisstigninger, der kommer udefra, ikke kan undgås, men friere importforhold vil kunne overflødigsgøre priskontrollen og bringe priserne ned på et niveau, som intet priskontrolråd vil formå at gøre. Det nuværende prisniveau indebærer en meget betydelig risiko for erhvervene, og i samme øjeblik man gennemfører forbrugsbegrænsende foranstaltninger, vil risikoen ved at holde lagre, der indkøbes til høje priser, formentlig være så stor, at der næppe er nogen, der tør udsætte sig for ved for høj prisansættelse at løbe risikoen for, at lagrene ikke omsættes med tilstrækkelig hurtighed. Efter nogle meddelelser i dagspressen skal forholdet i England være det, at folk ikke køber kvalitetsvarer til de nugældene høje priser, og det skal igen have medført, at produktionen af visse kvalitetsvarer delvis er gået i stå. Der er selv sagt en grænse for, hvilke priser der kan opnås, og denne grænse vil sikkert også blive nået herhjemme. Det forekommer mig, at det må man tage i betragtning, når man behandler prisloven.

Den højtærede handelsminister taler så meget om avancer. Man fristes til at sige, at det er, som om det er avancernes skyld, at priserne er høje. Det er meget let at skyde på avancerne, og regeringen har da også altid søgt, synes det mig, at fremhæve avancernes størrelse, velsagtens for dermed i nogen grad at søge at bortlede opmærksomheden fra de faktiske årsager til de nuværende prisstigninger. Det er uhyre let at blive populær ved at skyde erhvervene